

tionen for Klagenævnet for Udbud er overført fra Erhvervsfremme Styrelsen til Sekretariatet for Konkurrencerådet.

Oprettelsen af særlige klagenævne på en række områder er begrundet dels i retssikkerhedspolitiske, dels i procesbesparende hensyn som et alternativ til domstolene. Ankenævnet letter borgeres og virksomheders muligheder for at få prøvet administrative afgørelser.

I Erhvervsankenævnet behandles sager vedrørende både Erhvervs- og Selskabsstyrelsens og Finanstilsynets virksomhedsområder. Hvad angår omkostningerne til drift af den del af ankenævnet, der behandler sager vedrørende Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er dækningsgraden 100. Denne del af ankenævnet betragtes som en integreret del af den sagsbehandling, der er forbundet med registrering m.v. Omkostningerne hertil dækkes af dels ankenævnsgemyter og dels af registreringsgebyrer.

For såvel Konkurrenceankenævnet som Klagenævnet for Udbud er der tale om forholdsvis få, men ofte komplicerede sager, som kræver særlig sagkundskab og en betydelig ressourceindsats. Fuld omkostningsdækning vil derfor kræve meget betydelige gebyrer, hvilket må forudses at afskære visse grupper af klager fra at benytte ankenævnene.

Det fremgår af forarbejderne til lov om Forbrugerklagenævnet, at nævnet skal være et hurtigt, billigt og effektivt alternativ til domstolene. Når henses til dette grundlag for nævnets virksomhed, findes det ikke muligt, at fastsætte gebyret, så der skaffes fuld omkostningsdækning.

De i tekstanmærkningens 3. punktum omhandlede bekendtgørelser vedr. gebyrer indenfor visse liberale erhverv administreres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Styrelsens arbejde med beskikkelser og autorisationer er særdeles ressourcekrævende. For nogle erhvervs vedkommende omfatter arbejdet tillige afholdelse af eksaminer. Fuld omkostningsdækning ville betyde, at gebyrerne skulle have en sådan størrelse, at det i strid med intentionerne bag lovene om offentlige autorisationer m.v. ville indskrænke adgangen til at blive autoriseret.

Ad tekstanmærkning nr. 54.

Gebyret er forhøjet fra 100 kr. til 200 kr. Løvrigt svarer tekstanmærkningen til nr. 54 på FL 93. Den etablerer den nødvendige hjemmel til opkrævning af betaling for legaliseringer m.v.

Ad tekstanmærkning nr. 55.

Tekstanmærkningen svarer til nr. 55 på FL 93.

Der henvises til Akt 214 8/5 1985.

Ad tekstanmærkning nr. 56.

Tekstanmærkningen svarer til nr. 53 på FL 93.

Vederlag til tjenestemænd for arbejdet som censor og i mindre omfang vederlag for fagligt tilsyn under skriftlige eksaminer ydes efter reglerne i Finansministeriets cirkulære af 7. juli 1989 om vederlæggelse af censorvirksomhed.

Bedømmelsen af skriftlige eksamensbesvarelser foregår uden for normal arbejdstid, mens mundtlige eksaminer hovedsageligt foregår inden for normal arbejdstid. Styrelserne har fastsat normer for den tid, der medgår til arbejdet som censor. Tjenestemænd, der ikke er lærere og som medvirker som censorer ved mundtlige eksaminer, yder kompenseringer for merarbejde svarende til omfanget af de mundtlige eksaminer.

Ad tekstanmærkning nr. 57.

Tekstanmærkningen svarer til nr. 56 på FL 93.

Ad tekstanmærkning nr. 58.

Tekstanmærkningen svarer til nr. 57 på FL 93.